

1. Den se potichu ztrácí, okno zarůstá tmou,
z myšlenek mých jsou ptáci, hlava je oblohou,
sama několik nocí odčítám ztráty svý,
nemocná svoji mocí, oči mám bolavý.

R: Já se nerada vzdávám, když vím, že šanci mám,
po pádu rychle vstávám, smutku nepropadám,
snad se mi někdy zdává, že je naděje pryč,
srdce horký jak láva najde od zámku klíč.

2. Ptáci oblohou krouží, klesají níž a níž,
v zrcadle nočních louží hledají svoji skrýš,
kam asi můj úsměv mizí, proč ho vymazal čas,
proč je najednou cizí důvěrně známý hlas.

R:

R:

3. Hejna v mlze se strácí, bledne okenní rám,
klid se do duše vrací, já jen vzpomínám,
už jen protivně chladí příběh, kterež mě hřál,
jiný ruce mě hladí, život běží dál.

R: + srdce horký jak láva najde od zámku klíč ...